

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A CINCEA

DECIZIE

Cererea nr. 24510/17
Oleg SPIRIDONOV
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a cincea), întrunită la 5 decembrie 2024 într-un Comitet format din:

Kateřina Šimáčková, *Președinte*,

Diana Sârcu,

Mykola Gnatovskyy, *judcători*,

și Viktoriya Maradudina, *Grefier adjunct interimar al Secției*,

Având în vedere cererea menționată mai sus, depusă la 23 martie 2017,

Având în vedere observațiile prezentate de către Guvernul pârât și cele prezentate în replică de către reclamant,

Deliberând, pronunță următoarea decizie:

CIRCUMSTANȚELE ȘI PROCEDURA

Informații detaliate cu privire la reclamant și procedura desfășurată pot fi găsite în tabelul anexat.

Reclamantul a fost reprezentat în fața Curții de către dl A. Bîzgu, domiciliat în Chișinău.

Plângerile pe care le-a depus reclamantul în baza Articolului 6 § 1 și a Articolului 13 din Convenție, precum și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 (neexecutarea unei decizii judecătorești interne și absența unui remediu efectiv în această privință) au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”).

ÎN DREPT

În prezenta cerere, având în vedere toate elementele aflate în posesia sa, Curtea consideră că, din motivele care vor fi expuse în continuare, cererea este inadmisibilă.

Întâi de toate, Curtea observă că, prin hotărârea adoptată la 7 iulie 2015 în cauza *Morari și Spiridonov v. Republica Moldova* (nr. 4771/09 și 7170/09), în privința reclamantului s-a constatat încălcarea Articolului 6 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, din cauza neexecutării deciziei interne definitive din 6 mai 2008, prin care reclamantului i s-a acordat spațiu locativ. Prin urmare, Curtea consideră că a examinat deja, prin hotărârea din 7 iulie 2015, o parte din pretențiile pe care reclamantul le invocă și în prezenta cerere, pretenții care se referă la perioada de neexecutare ce a avut loc între 6 mai 2008 și data adoptării hotărârii respective. Referitor la aceste pretenții, Curtea consideră că monitorizarea executării acestei hotărâri este de competența Comitetului de Miniștri (Articolul 46 § 2 din Convenție) și că ea nu este competentă *ratione materiae* să examineze aceste aspecte.

Curtea mai notează că reclamantul s-a plâns și referitor la perioada de neexecutare ulterioară hotărârii Curții din 7 iulie 2015. El se plânge, de asemenea, de ineficacitatea remediei interne, în special în ceea ce privește rezultatele procedurilor judiciare naționale de acordare a despăgubirilor.

Referitor la contextul specific al unei încălcări continue a unui drept garantat de Convenție în urma adoptării unei hotărâri în care Curtea a constatat încălcarea acestui drept pentru o perioadă determinată, nu este neobișnuit ca Curtea să examineze o a doua cerere care invocă o încălcare a aceluiași drept, survenită pe o perioadă consecutivă (a se vedea, *inter alia*, *Jurišić v. Croația* (nr. 2), nr. 8000/21, §§ 30-33, 7 iulie 2022, *Wasserman v. Federația Rusă* (nr. 2), nr. 21071/05, §§ 36-37, 10 aprilie 2008).

Guvernul consideră că reclamantul nu mai este „victimă” a pretenției încălcări a Convenției, deoarece neexecutarea deciziei a fost compensată prin despăgubiri suficiente, comparabile cu satisfacția echitabilă prevăzută la Articolul 41 din Convenție, în cadrul acțiunilor de reparare a prejudiciului desfășurate în fața instanțelor naționale.

Principiile generale aplicabile în materia pierderii calității de victimă în cauzele de neexecutare au fost reiterate în cauza *Cristea v. Republica Moldova* (nr. 35098/12, §§ 25 și 27-31, 12 februarie 2019).

În prezenta cauză, Curtea observă că, în cadrul procedurilor de reparare a prejudiciului inițiate de către reclamant, instanțele naționale au recunoscut în esență încălcarea Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1, și au acordat despăgubiri pentru prejudiciile morale și materiale, acoperind costul chiriei plătite de către reclamant pentru perioadele de neexecutare invocate, precum și rambursarea cheltuielilor de judecată. Ea constată că aceste sume sunt comparabile cu cele acordate către Curte în cauze similare, chiar dacă perioada examinată de către instanțele interne, care s-a încheiat în februarie 2021, se adaugă la perioada care a

trecut din acel moment și până în prezent (a se vedea *Pomul S.R.L. și Subervin S.R.L. v. Republica Moldova*, nr. 14323/13 și 47663/13, § 52, 24 octombrie 2023). Din acest motiv, Curtea consideră că remediu intern i-a oferit reclamantului o despăgubire adecvată și că el nu se mai poate considera „victimă” în sensul Articolului 34 din Convenție pentru perioada de neexecutare cuprinsă între data adoptării hotărârii Curții din 7 iulie 2015 și data pronunțării prezentei decizii (*Cristea*, pre-citată, § 34).

Având în vedere cele menționate, este oportun să se admită excepția ridicată de către Guvern, referitoare la incompatibilitatea *ratione personae* a pretențiilor bazate pe Articolul 6 § 1 din Convenție și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 cu dispozițiile Convenției, în sensul Articolului 35 § 3 (a), și să fie respinse în baza Articolului 35 § 4 din Convenție. Adicional, rezultă că plângerea bazată pe Articolul 13 trebuie respinsă ca fiind incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile Convenției.

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba franceză și notificată în scris la 16 ianuarie 2025.

Viktoriya Maradudina
Grefier adjunct interimar

Kateřina Šimáčková
Președinte

ANEXĂ

Cererea privind plângerile bazate pe Articolele 6 § 1 și 13 din Convenție și
 Articolul 1 din Protocolul nr. 1
 (neexecutarea sau executarea tardivă a deciziilor judecătorești interne și absența
 unui recurs efectiv în această privință)

Numărul și data depunerii cererii	Numele reclamantului și anul nașterii	Denumirea instanței naționale Titlul executoriu Data deciziei	Data începerii perioadei de neexecutare	Data finalizării perioadei de neexecutare Durata executării	Acțiunea în despăgubire Denumirea instanței naționale Data deciziei Despăgubirea acordată (în euro) ¹
24510/17 23/03/2017	Oleg SPIRIDONOV 1965	Curtea de Apel Chișinău Obligația autorităților municipale de a acorda spațiu locativ reclamantului, în calitate de fost militar și membru al forțelor speciale din cadrul Ministerului Afacerilor Interne 06/05/2008 (definitivă la 23/07/2008)	07/07/2015 ^[1]	În curs Mai mult de 9 ani, 2 luni și 25 de zile	I. Curtea Supremă de Justiție, 25/01/2017 Perioada de neexecutare examinată: 07/10/2008 ^[2] – 14/04/2016 Prejudiciu moral: 40 000 MDL (1 830 EUR) Prejudiciu material: n-a fost solicitat Cheltuieli de judecată: respinse II. Curtea Supremă de Justiție, 13/03/2019 Perioada de neexecutare examinată: 14/04/2016 – 31/12/2017 Prejudiciu moral: 20 000 MDL (1 030 EUR) Prejudiciu material (calculat pentru perioada 01/01/2017 – 31/12/2017): cheltuieli pentru chirie – 42 000 MDL (2.160 EUR) Cheltuieli de judecată: 277 MDL (14 EUR) III. Curtea Supremă de Justiție, 16/12/2020 Perioada de neexecutare examinată: 09/01/2018 – 09/06/2019 Prejudiciu moral: 20 000 MDL (940 EUR) Prejudiciu material: cheltuieli pentru chirie – 81.000 MDL (3 810 EUR) Cheltuieli de judecată: 495 MDL (25 EUR) IV. Curtea Supremă de Justiție, 22/02/2023 Perioada de neexecutare examinată: 10/06/2019 – 10/02/2021 Prejudiciu moral: 5 000 MDL (250 EUR) Prejudiciu material: cheltuieli pentru chirie – 90 000 MDL (4 460 EUR) Cheltuieli de judecată: 660 MDL (30 EUR)

[1] Data adoptării hotărârii Curții în cauza *Morari și Spiridonov v. Republica Moldova* (nr. 4771/09 și 7170/09).

[2] Data la care reclamantul s-a adresat executorului judecătoresc pentru a asigura executarea deciziei definitive în favoarea sa.